

JIŘÍ,**Professor Medicinae Internae,****WIDIMSKÝ,****Medicinae Universae Doctor, Doctor Scientiarum, Fellow of European Society of Cardiology, Fellow of American Heart Association, člen České lékařské akademie,****OCTOGENARIUS**

Narozen 31. března 1924 v Plzni, promoval na Karlově univerzitě v roce 1950. Po promoci pracoval v nemocnici v Karlových Varech na interních oborech a r. 1951 byl přijat do ÚCHOK. Brzy se stal vedoucím kardiopulmonální laboratoře, r. 1970 přednostou II. interní výzkumné základny IKEM a r. 1978 vedoucím katedry kardiologie IPVZ. Od r. 1993 je vědeckým pracovníkem kardiologické kliniky IKEM a učitelem subkatedry kardiologie IPVZ.

Vzdělání v kardiopulmologii získal při opakovaných pobytech v Göteborgu. R. 1957 obhájil kandidaturu lékařských věd, r. 1968 se pak habilitoval, v r. 1969 obhájil doktorát lékařských věd a v roce 1978 byl jmenován profesorem vnitřního lékařství.

Hlavními oblastmi jeho zájmu byly a jsou arteriální hypertenze, plicní hypertenze, patofyziologie dýchání, hemodynamika, zátěžové testy, ischemická srdeční choroba, srdeční selhání, farmakoterapie kardiálních onemocnění – abych vyjmenoval alespoň ty nejznámější.

Jeho publikační činnost je vskutku obdivuhodná: jako hlavní autor napsal 52 monografií, přispěl do 56 zahraničních a 34 českých monografií, byl editorem 5 monografií uveřejněných ve Švýcarsku. Je autorem 597 odborných publikací v domácích a zahraničních časopisech a dlouhé řady kongresových abstrakt.

Jeho obsáhlá redakční práce v našich i zahraničních lékařských společnostech mu vynesla řadu čestných členství.

Prof. Widimský je vysoce vzdělaný – a to nejen odborně, ale i všeobecně (např. ctí vážnou hudbu, historii), je zcestovalý, vybavený jazykově, nepomíjí ani „tělesný trénink“ – věnuje se vodním i zimním sportům, cyklistice a turistice po horách, a zejména své oblíbené Šumavě, kam se uchyluje, aby obnovil své tvůrčí síly. Měl štěstí v rodinném životě, jeho manželka Dagmar je vynikající partnerkou, která napomohla i jeho odborným úspěchům. Je otcem 2 synů, dnes již známých kardiologů.

Je podivuhodné, v jaké duševní a tělesné pohodě a kondici se dožívá svého jubilea. Jeho duševní kapacita snad nemá hranic; stále se věnuje vědě a psaní, odbornou práci střídá s tělesnou i duševní rekreací – je jedním z mála, asi též geneticky vyvolených. Dnes je na prvním místě nestorů české kardiologie.

Vážený oslavenče, milý příteli,

Známe se velmi dlouho, kdo by Tě vlastně z okruhu medicíny neznal? Poznal jsem Tě nejprve z literatury, pak z přednášek a blíže roku 1962, kdy jsem byl na předatestačním kurzu z interny II. stupně v Praze v ÚCHOK a stážoval jsem i na kardiologickém pracovišti. Tam jsme spolu snad poprvé mluvili déle. A pak jsme se již vídali častěji, v kardiologické společnosti, na sjezdech, přisedal jsem u kardiologických atestací. Vždycky jsem si Tě velmi vážil pro Tvé široké a hluboké znalosti, také pro Tvou paměť, pracovitost, houževnatost a příjemné chvíle strávené ve Tvé společnosti. Dovol, abych Ti ze srdce popřál vše nejlepší, hlavně další dlouhá léta pevného zdraví a pracovní i osobní spokojenosti.

Tvůj M.Š.